

британії публікується приблизно на один місяць пізніше закінчення звітнього кварталу. У Європі відповідна затримка публікації триває 2-3 тижні. Прогнозування макроекономічних показників на час, коли ще нема офіційної інформації, дає змогу вчасно ухвалювати ефективні управлінські рішення.

Перелік посилань:

1. *Gonçalves M. Model uncertainty and the forecast accuracy of ARMA models: A survey / M. Gonçalves, J. H. Ruiz, E. H. Veiga // UC3M Working papers. Statistics and Econometrics. – 2015. – 47 p.*
2. *Călin A. C. Nonlinear Models for Economic Forecasting Applications: An Evolutionary Discussion. / A. C. Călin, T. Diaconescu, O. C Popovici // Computational Methods in Social Sciences. – 2014. – № 2(1). – P. 42-47.*
3. *Giannone D. Nowcasting: The real-time informational content of macroeconomic data / D. Giannone, L. Reichlin, D. Small // Journal of Monetary Economics. – 2008. – Vol. 55(4). – P. 665-676.*

МІЖНАРОДНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ В ГАЛУЗІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЦТВОМ І РЕСУРСАМИ

І.А. Касатанова, к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Концепція планування потреби виробництва у матеріальних ресурсах зародилася у 60 роки з ростом використання електронних обчислювальних систем у США. Це був програмний комплекс, який дозволяв оптимально регулювати поставки матеріалів і комплектуючих для виробничого циклу. Пізніше реалізацією цієї методики почало займатися Американське співтовариство виробництва і управління запасами у 1957 році. На теперішній час воно перетворилося у Асоціацію операційного менеджменту APICS (Association for Operations Management), яка нараховує більше 50 тис. індивідуальних і корпоративних членів з більш ніж 10 тис. компаній. Асоціація включає в сферу операційного менеджменту елементи проектування, інжинірингу, інформаційних систем управління, управління якістю, управління виробництвом, управління запасами, бухгалтерського обліку, спрямовані на ефективне планування, координацію, реалізацію та контроль виробничих та сервісних організацій.

Програми сертифікації станом на 2013 рік: CPIM (в галузі управління виробництвом і запасами), CSCP (в галузі управління ланцюжком поставок) і APICS CFPIM (в галузі управління виробництвом і запасами). До 2008 року діяла програма CIRM (в галузі комплексного управління ресурсами) [1].

На сьогодні в Україні діє Microsoft Dynamics AX (раніше Ахарта) – комплексна система управління підприємством (ERP II) для корпоративного та середнього сегментів ринку, у котрій реалізовано фінансовий менеджмент та засоби бізнес-аналізу, управління товарно-матеріальними потоками, відносинами з клієнтами, персоналом, проектами та іншими областями діяльності підприємства. Перевагами цієї системи є зосередження на українському ринку, офіційно зареєстрована Microsoft та сертифікована Федерацією професійних бухгалтерів та аудиторів України, має більше 11 тис. клієнтів у світі [2].

Ринок програмних продуктів комп'ютерних систем бухгалтерського обліку пов'язаний із такими провідними фірмами-розробниками як: «ІС:Підприємство», «ІНТЕЛЛЕКТ-СЕРВІС», «ПАРУС», «ГАЛАКТИКА», «ДІАСОФТ», «ІНФІН», «ІНФОСОФТ», «ОМЕГА», «R-STYLE SOFTWARE LAB», «COGNITIVE TECHNOLOGIES LTD» [3].

Інтернет та технології онлайн-торгівлі відрізняються від операцій простої торгівлі обертотом інформаційних потоків процесу придбання товару, що дозволяє значно знизити вартість транзакцій (зміна права розпорядження матеріальними благами або послугами, в якій бере участь більш ніж один суб'єкт) [4].

Автоматизація діяльності підприємства – об'єктивний процес, який має охопити галузь у цілому, основою якого є створення високоорганізованого середовища, що має охоплювати і об'єднувати інформаційне, телекомунікаційне, програмне забезпечення, інформаційні технології, мережі, бази даних знань, інші засоби інформації. Це дасть змогу на якісно новому рівні проводити як повсякденну оперативну роботу, так і аналіз стану та перспектив діяльності в цілому, приймати науково-обґрунтовані управлінські рішення [5].

Автоматизована інформаційна система включає наступні аспекти:

- ERP (Enterprise Resource Planning) – управління ресурсами підприємства;
- EAM (Enterprise Asset Management) – управління активами підприємства;
- WMS (Warehouse Management System) – система управління складом;
- MRO (Maintenance, Repair and Operations) – ремонт і технічне обслуговування;
- SCM (Supply Chain Management) – управління ланцюжком постачань;
- PLM (Product Lifecycle Management) – управління життєвим циклом виробів;

- PDM (Product Data Management) – система управління даними про виріб;
- CRM (Client Relationship Management) – управління відносинами з клієнтами;
- QM (Quality Management) – управління якістю;
- APS (Advanced Planning and Scheduling) – удосконалене планування, надання розкладів.

Огляд існуючих автоматизованих систем управління ресурсами дозволяє обґрунтувати певні висновки для подальшого застосування цих систем на підприємствах українського ринку, а саме:

- автоматизовані інформаційні технології значно прискорять ведення обліку усіх ресурсів підприємства;
- підвищують якість проведення оперативного та поточного контролю діяльності, а також повного аудиту;
- покращають гнучкість і адаптованість до змін зовнішньої кон'юнктури;
- забезпечать більш високу конкурентоспроможність продукції чи послуг на українських ринках.

Перелік посилань:

1. APICS [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ru.wikipedia.org>
2. Microsoft Dynamics AX [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.innoware.ua/uk/node>
3. Терещенко Л. О. Інформаційні системи і технології в обліку : навч. посіб. / Л. О. Терещенко, І. І. Матієнко-Зубенко. – К. : КНЕУ, 2004. – 187 с.
4. Касатоннова І. А. Електронний бізнес: фактори зниження витрат та економічна безпека / І. А. Касатоннова, В. Ю. Онісіфорова // Проблеми і перспективи розвитку підприємництва : зб. наук. пр. – Харків : ХНАДУ. – 2013. – № 1 (4). – С. 53-57.
5. Інформаційні системи бухгалтерського обліку / Ф. Ф. Бутинець, С. В. Івахненко, Т. В. Давидюк, Т. В. Шахрайчук. – Житомир : ПП «Рута», 2004. – 544 с.

СПИСАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ОБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ

С.М. Кір'ян, к.е.н., доцент

ПВНЗ «Європейський університет», м. Київ

Державна власність перебуває у зоні особливого регулювання, у тому числі й облікового. До суб'єктів державної власності відносяться казенні підприємства, державні комерційні підприємства (їх об'єднання), установи й організації, а також підприємства, які перебувають у віданні Академії наук.

Механізм списання об'єктів державної власності, якими є об'єкти незавершеного будівництва, матеріальні активи, що відповідно до законодавства визнаються основними фондами (засобами), ін. необоротними матеріальними активами здійснюється за певною процедурою згідно Положення [2]. Списанню підлягає майно, що не може бути в установленому порядку відчужене, безоплатно передане державним підприємствам, установам чи організаціям та щодо якого не можуть бути застосовані інші способи управління (або їх застосування може бути економічно недоцільне), у разі, коли таке майно морально чи фізично зношене, непридатне для використання.

Списання майна здійснюється суб'єктом господарювання, на балансі якого воно перебуває, на підставі прийнятого рішення про надання згоди на його списання, яке приймає Державний орган приватизації за місцезнаходженням суб'єкта господарювання протягом 30 робочих днів з дати надходження йому у повному обсязі комплексу документів на списання майна.

На необхідність списання майна складається техніко-економічне обґрунтування, в якому містяться економічні та/або технічні розрахунки, інформація про очікуваний фінансовий результат списання майна та про те, як воно вплине на фінансовий план (для державних підприємств), а також напрями використання коштів, які можна одержати в результаті списання.

Для розгляду документів, підготовки пропозицій щодо списання майна суб'єкт управління утворює комісію з розгляду питань стосовно списання майна, склад, регламент роботи і повноваження якої затверджуються розпорядчим актом.

Лист МГУ ДФС [1] тлумачить, що згідно з п. 189.9 ст. 189 ПКУ якщо основні виробничі або невикористані засоби ліквідуються за самостійним рішенням платника податку, така ліквідація для цілей оподаткування розглядається як постачання таких основних виробничих або невикористаних засобів за звичайними цінами, але не нижче балансової вартості на момент ліквідації.

Норма п. 189.9 ст. 189 ПКУ не поширюється на випадки, коли основні виробничі або невикористані засоби ліквідуються у зв'язку з їх знищенням або зруйнуванням внаслідок дії обставин непереборної сили, в інших випадках, внаслідок чого вони не можуть використовуватися за первісним призначенням. При цьому, якщо внаслідок ліквідації необоротних активів отримуються ком-